

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 05

15. októbra 1975

Slovenský preklad anglického prepisu z používateľom poskytnutej zbierky Dr-Peter-Beter-AL.pdf. Preklad: 4. októbra 2026.

Poznámka k vydaniu: Ide o úplný preklad historického prepisu. Tvrdenia a hodnotenia sú vyjadreniami pôvodného autora; preklad nepredstavuje ich nezávislé overenie. Dobové časové odkazy a autorove číselné údaje zostávajú zachované. Pasáže o plutóniu, rádioaktivite, príznakoch a lekárskech prehliadkach reprodukovujú dobové tvrdenia autora a nie sú súčasným zdravotným odporúčaním. AUDIO LETTER® je registrovaná ochranná známka spoločnosti Audio Books, Inc. Historická adresa v texte nie je aktuálnym kontaktným údajom. V tretej téme je zachované aj autorovo spojenie Nelsona Rockefellera s funkciou „president pro tem“ Senátu; tento titul je v origináli použitý nesprávne, keďže viceprezident je predsedom Senátu, nie jeho predsedom pro tempore.

Úvod

Dobrý deň všetkým, tu je Dr. Beter. Dnes je 15. októbra 1975 a toto je môj mesačný AUDIO LETTER® č. 5. Pred rokom v tomto mesiaci som vytvoril svoju prvú kazetovú nahrávku pre AUDIO BOOKS INC. Mala názov „AKO SA CHRÁNIŤ POČAS PRICHÁDZAJÚCEJ HOSPODÁRSKEJ DEPRESIE A TRETEJ SVETOVEJ VOJNY“ a vyšla ako AUDIO BOOK č. 1.

Zastavte sa a zamyslite nad tým, čo sa odvtedy stalo. Možno vás to prekvapí. V októbri 1974 nás vláda ešte stále ubezpečovala, že nijaká recesia neexistuje. Hneď nasledujúci mesiac však oznámila, že recesia už prebieha. A dnes, o rok neskôr, sme už pretrpeli oficiálne najhoršiu recesiю od konca tridsiatych rokov. Ale zatiaľ sme ešte nič nevideli!

V čase, keď vyslovujem tieto slová, nám Rockefellerovi agenti vo vláde, od prezidenta Forda nadol, opäť predkladajú optimistické lži. V skutočnosti stojíme na pokraji oveľa horšej hospodárskej priepasti než tej, do ktorej sme spadli pred rokom. V tejto súvislosti chcem dnes hovoriť o nasledujúcich troch témach:

1. CIA, FORT KNOX A OTRAVOVANIE AMERIKY. 2. AKO SA BRATIA ROCKEFELLEROVCI PRIPRAVUJÚ OBETOVAŤ NEW YORK, ABY SPUSTILI VŠEOBECNÝ HOSPODÁRSKY KOLAPS. 3. POKRAČUJÚCE PRÍPRAVY NOVEJ ÚSTAVY SPOJENÝCH ŠTÁTOV A VOJNY V ÁZII.

Téma 1 - CIA, Fort Knox a otravovanie Ameriky

19. septembra, iba pred niekoľkými týždňami, sa po celej krajine rozšíril malý škandál týkajúci sa Mincovne Spojených štátov, slovami Wall Street Journal „VELKÁ AFÉRA S CENTOVÝMI MINCAMI“. Pred dvoma rokmi dalo ministerstvo financií vyraziť jeden a pol milióna pokusných hliníkových centových mincí, údajne na návrh pani Mary Brooksovej, riaditeľky Mincovne Spojených štátov. Vzorky dostali členovia bankových výborov Senátu a Snemovne reprezentantov a niekoľko sa dostalo aj do kancelárie samotnej pani Brooksovej. Napokon od myšlienky hliníkového centu upustili a všetkých vyše milióna pokusných mincí roztavili. Všetky, teda okrem približne tucta, ktorý akoby zmizol v Senáte, Snemovni a kanceláriách mincovne. Keďže ako zberateľské predmety môžu mať hodnotu tisícov dolárov, vláda vyjadruje nad situáciou veľké znepokojenie. Ak sa ich nepodarí získať späť, možno bude dokonca nútená tieto nekvalitné hliníkové mince predsa len raziť. Zástupca federálneho prokurátora povedal, citujem:

„Môže sa z toho napokon vyklúť najhorší omyl mincovne na svete, nehorázny prípad nedbanlivosti.“

Nuž, priatelia, tu máme dokonalý príklad taktiky odvádzania pozornosti „pozrite sa tam“, ktorú Rockefellerovci vždy používajú. Robia veľký rozruch pre niekoľko centov, zatiaľ čo zakrývajú ŠKANDÁL SO ZLATOM VO FORT KNOX. Hrajú sa s vami aj so mnou.

V poslednom čase sme tiež veľa počuli o americkej spravodajskej komunite, CIA, FBI a ďalších, a mnoho argumentov za ňu aj proti nej. Najprv tu bolo zahladzovanie pochybení CIA jej šéfom Nelsonom Rockefellerom, za schopnej pomoci jeho dobrého priateľa a trójskeho koňa Ronalda Reagana. Ten je, mimochodom, v súčasnosti v poradí na funkciu Nelsonovho viceprezidenta, keď Gerald Ford zmizne z cesty.

Nedávno prišli senzačné odhalenia senátneho výboru pre spravodajské služby, ktorému predsedá istý senátor Frank Church: plány atentátov na Castra, zbrane s otrávenými šípkami na omráčenie strážnych psov v nepriateľských objektoch, všemožné vražedné zbrane v štýle Jamesa Bonda a dokonca smrteľné toxíny z morských mäkkýšov, ktoré CIA uchovávala napriek prezidentským príkazom na ich zničenie. „To je silná vec,“ poviete. Nesprávne. Churchov výbor, rovnako ako ministerstvo financií so svojimi centmi, sa opäť hrá s vami aj so mnou. Minulomesačné vypočúvania Senátu o toxínoch z mäkkýšov neodhalili nič okrem špičky ľadovca. To isté platí o tom, čo vám nepovedali o atentátoch, psychologickom programovaní a ďalších veciach. Ako zvyčajne, vláda vám povie práve toľko, aby ste si mysleli, že vám povedala pravdu, a zároveň vás necháva v nevedomosti o tom, na čom skutočne záleží. Preto vám poviem niečo o tom, čo sa v špiónážnej sieti bratov Rockefellerovcov naozaj deje.

Myslím si, priatelia, že to, čo sa chystám odhaliť, je skutočne ohromujúce. Je to tragické, desivé a, úprimne povedané, hraničí to s neuveriteľným. Moje informácie, ktoré som starostlivo opakované preveril, však pochádzajú zo zdrojov, ktoré sa v minulosti ukázali ako úplne spoľahlivé. Preto ide podľa môjho najlepšieho vedomia o absolútnu pravdu. A myslím si, že máte právo poznať pravdu o veciach, ktoré ovplyvňujú váš život, zdravie a osud.

Výbor senátora Churcha urobil veľký mediálny rozruch okolo jedenástich gramov, menej než polovice unce, toxínu z mäkkýšov, ktorý CIA uchovávala napriek prezidentským príkazom. Vyše mesiaca však vedia o niečom oveľa horšom než tieto toxíny, o niečom, čo práve teraz predstavuje priame a bezprostredné nebezpečenstvo pre nič netušiacich občanov, a nehovoria vám o tom.

Operatívci CIA ukradli z rozličných pracovísk v Spojených štátoch 40 až 60 libier, libier, nie uncí ani gramov, smrteľného rádioaktívneho plutónia-239. Plutónium-239 je najsmrteľnejšia predstaviteľná látka a materiál používaný v jadrových zbraniach. Týchto 40 až 60 libier ukradnutého plutónia spracovali na neuveriteľne nebezpečný rádioaktívny superjed, taký smrtonosný, že jediný gram, jedna dvadsaťosmina unce, stačí na zabitie vyše 60 000 ľudí. A tento šialený nezákonný jed je teraz uložený v „centrálnom trezore zlata“ vo Fort Knox!

Centrálny trezor, pôvodne určený na uloženie národného zlata, vyprázdnil a Rockefellerov špiónážny aparát ho premenil na komoru smrti. Obsahuje dosť rádioaktívneho superjedu na zabitie vyše tretiny svetovej populácie! Toxíny z mäkkýšov, to určite! Ale, priatelia, najhoršie ste ešte nepočuli.

Tajná operácia s plutóniovým jedom bola nielen šialená, ale aj zbabraná. Tento rádioaktívny tekutý jed v centrálnom trezore uchovávali v niekoľkých nádobách vystlaných olovom, ktoré zvonka trochu pripomínajú veľké kanvy na mlieko. Väčšinu tam uložili už v roku 1968, ešte pred odchodom posledného zlata z Fort Knox. Nepodliehali bezpečnostným opatreniam, ktoré pre rádioaktívne materiály stanovovala niekdajšia Komisia pre atómovú energiu, a nádoby už dávno začali korodovať. V dôsledku toho pred niekoľkými rokmi nastali úniky, ktoré sa teraz neustále zrýchľujú. Celý Depozitár drahých kovov Spojených štátov vo Fort Knox aj jeho okolie sú už kontaminované rádioaktivitou a tá

denne rastie!

„Ale,“ môžete sa opýtať, „ako sa také veci mohli stať? Ako mohli zlato odniesť armáde priamo spod nosa? A ako mohla CIA alebo ktokoľvek iný prepašovať tento plutóniový jed do Fort Knox? Každý vie, že Fort Knox je nedobytný.“

Priatelia, odpoveď je taká jednoduchá, že vás možno ohromí.

Najprv musím opraviť jeden nesprávny údaj z mesačného audio listu č. 2 z júla 1975. Je pravda, že na otvorenie trezorov v depozitári sú potrebné dva kľúče a dvaja ľudia, ale veliaci generál Fort Knox nie je jedným z nich! Tí dvaja ľudia s kľúčmi sú poverení agent ministerstva financií a jeho zástupca, obaja úradníci ministerstva. Okrem toho kontrola a právomoc nad budovou depozitára a bezprostredným pozemkom vo vnútri okolitého plota patrí výlučne ministerstvu financií. Armáda Spojených štátov nemá nad depozitárom vôbec nijakú právomoc. Do jeho činnosti nikdy nijako nezasahuje, okrem prípadov, keď ministerstvo požiada o vojenskú stráž pri veľkých zásielkach zlata.

To, čo pravdepodobne považujete za Fort Knox, slávny depozitár s malým pozemkom a plotom okolo, sa správne nazýva „Depozitár drahých kovov Spojených štátov vo Fort Knox v Kentucky“. Je to malý ostrov ministerstva financií, geograficky umiestnený v obrovskom vojenskom areáli nazývanom Fort Knox. Do depozitára sa dá dostať bez prechodu cez akékoľvek vojenské strážne stanovište a bez toho, aby armáda vôbec musela venovať pozornosť. Vedie tadiaľ verejná smerovo rozdelená cesta s riadeným prístupom US 31-W, ktorá spája Louisville severne od Fort Knox s Elizabethtownom na juhu. Prechádza priamo stredom obrovského vojenského areálu Fort Knox. Ak zostanete na tejto ceste, môžete prejsť celým Fort Knox bez zastavenia a bez akéhokoľvek zásahu. Ak však použijete niektorý výjazd na priečnu cestu v areáli, po niekoľkých stovkách stôp prídete k strážnici. Pri jazde na sever alebo juh po ceste 31-W cez Fort Knox sa dostanete na miesto, odkiaľ dobre vidieť impozantný depozitár. Stojí na kopci azda štvrt míle východne od cesty. Ak použijete najbližší výjazd, ocitnete sa na priečnej ceste vedúcej priamo popri depozitári až k vojenskej strážnici, kde vás, samozrejme, zastavia. Asi päťdesiat stôp pred vojenskou strážou je však široký vjazd do samotného depozitára. Ak doň odbočíte, vojak päťdesiat stôp ďalej vás určite uvidí, ale nemusí podniknúť nič. O tom, či vás vpustia do areálu depozitára alebo vám zabránia vstúpiť, rozhodujú strážcovia ministerstva financií. Depozitár vo Fort Knox je teda pre prípadných zlodejov zvonka prakticky nedobytný. Ľuďom ministerstva v depozitári stačí raz zavolať o pomoc a armáda bude za chvíľu po celej oblasti.

Pri akcii „zvnútra“ cez samotné ministerstvo financií je však depozitár ľahkým terčom. Prístup k nemu je presne taký, aký by bol, keby stál úplne mimo vojenského areálu Fort Knox, pretože netreba prejsť nijakými vojenskými kontrolnými bodmi. A vo vnútri plota okolo budovy závisí všetko výlučne od ministerstva financií, pokiaľ samo nepožiada armádu o pomoc. Ministerstvo sa teda na nejakej úrovni muselo dohodnúť so spravodajskými ľuďmi zodpovednými za rádioaktívny plutóniový jed. Teraz pôsobí ako jadrový bankár americkej spravodajskej komunity, ktorá pracuje pre bratov Rockefellerovcov. Chceli svoje smrteľné cennosti uložiť do obrovskej bezpečnostnej schránky, centrálného trezora, a ministerstvo im to dovolilo.

Ľudia, ktorí vlani 23. septembra 1974 navštívili Fort Knox, šesť kongresmanov, jeden senátor a vyše sto zástupcov médií, boli všetci bez svojho vedomia vystavení tomuto žiareniu. Namiesto toho, aby ich pred nebezpečenstvom varovali, pred nič netušiacimi návštevníkmi zámerne ukryli samotnú existenciu centrálného trezora. V dôsledku toho má každý z týchto návštevníkov dôvod podať žalobu proti federálnej vláde aj osobne zodpovedným úradníkom ministerstva financií podľa federálneho zákona o nárokoch na náhradu škody. Keby som vtedy vedel o rádioaktívnom plutóniovom jede, verejne by som všetkých varoval, aby sa držali ďalej. Teraz môžem iba navrhnúť, aby ľudia, ktorí vlani navštívili Fort

Knox, absolvovali lekársku prehliadku. Ešte naliehavejšie je vyšetriť tých, ktorí v depozitári pracujú. Podľa mojich informácií môžu ľudia, ktorí tam pracovali dostatočne dlho, už mať začínajúcu rakovinu. Väčšina lekárov nepozná účinky otravy žiarením a tá sa môže ľahko nesprávne diagnostikovať. Zvýšená hladina cukru v krvi, podráždenosť, závraty, svrbenie, zvýšená teplota a viacero ďalších príznakov môžu byť dôsledkom otravy žiarením. Ďalšie informácie nájdete v tej úžasnej knihe „ARE YOU RADIOACTIVE?“ od Lindy Clarkovej.

S tým, čo dnes vieme, je zrejmé, prečo človek, ktorý vlni pozval návštevníkov do Fort Knox, minister financií William Simon, mal dosť rozumu, aby tam sám nešiel. Vysvetľuje to aj to, prečo vláda tak neústupne odmieta priznať existenciu centrálného trezora. Teraz sa ho neodvážia otvoriť ani na nakúkanie šou. A ak si spomínate, minulý týždeň 9. októbra prezident Ford náhle zrušil, áno, zrušil plánovanú cestu do Louisville v Kentucky pri Fort Knox. Iba šesťnásť hodín predtým som pritom v Los Angeles verejne zverejnil príbeh plutóniového jedu. Dovtedy náš bábkový prezident pravdepodobne o ničom nevedel.

Prečo však Churchov výbor Senátu, ktorý má o tom všetkom informácie už vyše mesiaca, vec tak starostlivo tajil? Našiel senátor Frank Church, ktorého prezidentské ambície sú dobre známe, pre tieto informácie o živote a smrti podľa svojho názoru lepšie využitie než povedať o nich americkému ľudu?

Dosiaľ sa hlavné účinky rádioaktívnej kontaminácie presakujúcej z centrálného trezora obmedzovali prevažne na bezprostredné okolie samotného depozitára. Centrálny trezor však nikdy nebol určený na rádioaktívne látky. Jeho steny, strop a podlahy tvoria niekoľko stôp hrubé vrstvy železobetónu. V každej takejto betónovej konštrukcii však časom vznikajú tisíce trhlín, niektoré viditeľné, iné mikroskopické. Pri skladovaní zlata to neprekáža. Pre rádioaktívne materiály je však betónová konštrukcia centrálného trezora ako obrovské sito s malými dierkami na všetkých stranách. Keď sa rádioaktívny jed dostane z nádob vystlaných olovom, čo sa už deje, jeho značná časť si napokon nájde cestu von. Ak sa nepodniknú preventívne kroky, veľká katastrofa, rádioaktívna otrava celej juhovýchodnej časti Spojených štátov, je teraz reálnou možnosťou. Podľa mojich informácií však tento rádioaktívny jed nijako nemožno neutralizovať. Dá sa iba oddeliť od životného prostredia. Aj keby existovalo iné bezpečné miesto na uloženie presakujúcich nádob s jedom, čo neexistuje, teraz by nebolo bezpečné centrálny trezor otvoriť, a už vôbec nie vstúpiť doň. To znamená, že depozitár vo Fort Knox treba bezodkladne opustiť a okolo neho vybudovať mohutnú hrobku z olova a kameňa na zadržanie žiarenia. Jeho obsah, akékoľvek zvyšky zlata, ktoré tam ešte sú, zásoby jedu kurare a ďalších drog a jedov pre spravodajskú komunitu, tlačové platne Úradu pre ryctvo a tlač, dôležité dokumenty, všetko, už bolo vystavené rádioaktívnej kontaminácii a nie je bezpečné. Preto sa to môže pochovať spolu so samotným depozitárom. Netreba hovoriť, že projekt ako opustenie depozitára a vybudovanie ochranného násypu proti žiareniu by sa sotva dal uskutočniť v tajnosti. Tisíce ľudí denne jazdia popri depozitári po verejnej ceste US 31-W. Aj keby sa táto cesta uzavrela, osud depozitára by sa pri takýchto nápravných krokoch nevyhnutne stal známym.

To by však viedlo späť k zdroju problémov, samotným bratom Rockefellerovcom a ich intrigám s CIA, FBI a zvyškom amerického spravodajského aparátu! Jediný spôsob, ako sa v tejto hroznej veci, ktorú spôsobili, môžu chrániť, je nerobiť nič, aby sa nekládli nijaké otázky. Očakávajú, že kým sa šíriace účinky rádioaktívneho úniku z Fort Knox prestanú dať skrývať, budú už mať zavedenú diktatúru. Potom môžu urobiť všetko potrebné bez starostí o vás, o mňa alebo o kohokoľvek iného. Zamyslite sa nad tým. Proti hroznej neviditeľnej vražednej hmle, ktorá sa pomaly plazí z Fort Knox, sa preto nič nepodnikne, pokiaľ sa o nej verejnosť nedozvie a nebude žiadať konanie. Senátor Frank Church sa zatiaľ uspokojuje s verejným postojom šoku nad necelou polovicou unce toxínu z mäkkýšov. A ani tie toxíny sa neničia! Ak si všimnete, Churchov výbor iba hlasoval za návrh odporučiť CIA, aby zásoby

toxínu odovzdala vedeckým inštitúciám na výskum. Je to, akoby povedali: „Ak chcete, prečo nevezmete fľaštičku s jedom z ľavej ruky a nepreložíte ju do pravej?!“

Senátor Church má svoju publicitu. CIA, FBI a zvyšok Rockefellerovej špionážnej siete majú stále ľahký prístup k svojim milovaným jedom. Verejnosť dostala vzrušujúce predstavenie a presvedčili ju, že sa všetko dáva do poriadku. Skutočné tajomstvá bratov Rockefellerovcov sú napokon v ešte väčšom bezpečí než predtým. Ak má naša republika prežiť, takéto veci sa musia skončiť. Aj v iných ohľadoch sú CIA a jej súrodenci v americkom spravodajskom priemysle po kolená vo veciach, o ktorých vám nedávajú ani najmenší náznak.

Rockefellerov špionážny aparát sa špecializuje na otravu mysle aj tela. Mám na mysli najmä početné techniky psychologického programovania, ktoré majú k dispozícii. Veď aj prezidenta Nixona vytlačili z úradu prostredníctvom Watergate cez dômyselné sprisahanie CIA v prospech Nelsona Rockefellera. Jeho jadrom bolo psychologické profilovanie Nixona a mnohých ľudí okolo neho v Bielom dome. Počas obliehania Watergate vytvorili v Bielom dome umelé prostredie s predvídateľnými výsledkami založenými na psychologických profiloch Nixona a jeho pomocníkov. Keď sa to všetko skončilo, možno si spomínate, niektorí Nixonovi ľudia vyjadrovali zmätok a úžas nad tým, čo sa stalo. Nedokázali pochopiť, ako stratili smer a úplne sa odtrhli od reality.

Toto je však iba jedna stránka psychologickéj kontroly, ktorú Rockefellerovci prostredníctvom svojej spravodajskej siete vykonávajú nad vybranými jednotlivcami. Majú aj rozličné techniky vymývania mozgov vrátane vysoko pokročilých tajných elektronických zariadení. Na použitie niektorých z týchto techník stačí dostať obeť do nemocnice. Keď tam už je, všetko je stratené. V tomto kontrolovanom prostredí sa používa milivoltový systém s malými elektródami na zmenu vzorca mozgových vln a vkladanie myšlienok a sklonov. Výsledkom je, že človeka možno skutočne naprogramovať na veci, ktoré by za normálnych okolností neurobil. Napríklad na únik informácií z kongresového výboru vykonávajúceho osobitné vyšetrovanie. Alebo možno svetového vodcu naprogramovať na zmenu politiky, manželku diplomata premeniť na špiónku, svetového vodcu zavraždiť prostredníctvom blízkeho príbuzného naprogramovaného na taký čin či skutočného vlastenca naprogramovať na atentát na politického vodcu alebo možného prezidentského kandidáta.

Vo všetkých týchto prípadoch techniky vymývania mozgu trvalo poškodzujú myseľ človeka. Je to hrozné a cudzie nášmu spôsobu života, ale práve teraz sa to deje v prospech tých samozvaných filantropov, štyroch bratov Rockefellerovcov. Poznám konkrétne prípady každej situácie programovania, ktorú som práve uviedol, ale stačí spomenúť iba jednu:

Saru Jane Mooreovú, ktorá 22. septembra 1975 v San Franciscu vystrelila na prezidenta Forda. Na rozdiel od incidentu so „Squeaky“ Frommeovou sedemnášť dní predtým bol pokus pani Mooreovej skutočný. Keby prezident Ford podľa plánu prešiel cez ulicu medzi dav, prišiel by presne na miesto, kde trpezlivo čakala so zbraňou. Tú si vybrala na kúpu predchádzajúci deň s agentom ministerstva financií Spojených štátov po boku. Možno vás zmiatli všetky správy o jej pokusoch dať sa vopred zatknúť a o neúspešnej snahe zastaviť samu seba. Ale naozaj si nedokázala pomôcť, pretože Rockefellerovi spravodajskí agenti jej elektronicky vymyli mozog a naprogramovali ju ako atentátničku.

Iba včera večer, 14. októbra 1975, sa prezidentovi Fordovi stala ďalšia zvláštna vec. Zaplietol sa do takzvanej dopravnej nehody, keď jeho kolóna prechádzala centrom Hartfordu v Connecticute. A už tretí raz za sebou zdanlivé prezidentovo stretnutie s možnou smrťou krásne zachytili televízne spravodajské kamery. Tentoraz náhodou išli v kolóne tri autá za prezidentom. Limuzína, v ktorej Ford sedel, bola údajne tou istou, v akej sa viezol JFK, keď ho zabili, ale z deväťdesiatich percent

prestavanou. Pre včerajšiu nehodu ju, samozrejme, budú musieť odviezť na opravu do dielní Ford Motor Company v Detroite. Vráti sa do služby znovu vybavená ako vražedné auto, tak ako v ten deň 22. novembra 1963 v Dallase? Veď bratia Rockefellerovci majú vo zvyku stále opakovať každý trik, ktorý sa ukáže ako úspešný.

Teraz prejdem k téme č. 2.

Téma 2 - Obetovanie New Yorku ako spúšťača všeobecného hospodárskeho kolapsu

2. októbra 1975, zatiaľ čo z Washingtonu prichádzali radostné sľuby hospodárskeho oživenia, nastal najväčší finančný krach v dejinách maloobchodu. Obrovský reťazec obchodných domov W. T. Grant s vyše tisíckou obchodov v štyridsiatich štátoch požiadal o ochranu podľa kapitoly 11 konkurzného zákona. Vedenie, zlákané prosperujúcimi rokmi konca šesťdesiatych a začiatku sedemdesiatych rokov, rozširovalo reťazec závratnou rýchlosťou. Keď sa naše hospodárstvo pred dvoma rokmi začalo rozpadáť, zostal na suchu. V zmenenom hospodárskom prostredí Grant zrazu jednoducho nedokázal nájsť dost kupujúcich na svoj tovar, aby pokryl záväzky. Konkurz prišiel s dlhom vyše miliardy dolárov, väčším než všetok majetok dohromady.

Skrachovať však môžu nielen spoločnosti. 2. októbra 1975 veľká firma hodnotiaca vládne dlhopisy náhle a úplne pozastavila všetky ratingy dlhopisov mesta New York. Ukázalo sa, že mestské financie sú vo veľmi, veľmi vážnych problémoch. New York sa podobne ako W. T. Grant dostal nad svoje možnosti. Nasledovali horúčkovité manévry na udržanie mesta nad vodou vrátane vytvorenia Municipal Assistance Corporation, čiže „Big Mac“, ako sa často nazýva. Tým sa do spleti finančných problémov mesta vtiahol aj štát New York a teraz klesajú aj ratingy jeho dlhopisov.

Odborníci potvrdzujú to, čo je každému až príliš zrejmé. Je už iba otázkou času, kým mesto aj štát New York nedokážu splatiť svoje drvivé dlhy v čase splatnosti. Výsledkom bude právna a finančná panika a zmätok, keď sa veritelia, mestskí zamestnanci, príjemcovia sociálnych dávok, držiteľia dlhopisov a ďalší vrhnú do zápasu o svoje peniaze. Mestské služby sa obmedzia, nezamestnanosť v New Yorku pre prepúšťanie prudko vzrastie a ľuďom, ktorí vložili celoživotné úspory do takzvaných bezpečných mestských dlhopisov, bude hroziť, že sa im všetko rozplynie v dyme.

Presne pred touto situáciou som na seminári v januári tohto roka 1975 varoval neveriacich obchodníkov s dlhopismi na Wall Street. Toto všetko pravdepodobne nastane už o niekoľko týždňov, práve na Vianoce, pokiaľ federálne alebo kvázifederálne orgány nevstúpia do hry s nejakou dočasnou záchrannou schémou. Ale stane sa to?

Jedným z hlavných záložných plánov bratov Rockefellerovcov je nechať New York padnúť. Sami sa stiahli už pred mesiacmi, takže osobne neutrpia, ak New York skrachuje. Sú preto v dokonalom postavení využiť finančný kolaps mesta a štátu na tri účely:

Po prvé: spustiť všeobecný hospodársky kolaps, na ktorom tak dlho pracovali.

Po druhé: umožniť označiť prichádzajúci krach za „Fordovu hospodársku depresiu“, aby potom Nelson Rockefeller mohol vyraziť na bielom koni ako F. D. Roosevelt pred štyridsiatimi dvoma rokmi a vyhlásiť sa za nášho spasiteľa.

Po tretie: presvedčiť americký ľud, že Kongres Spojených štátov je úplne bezcenná inštitúcia, aby ho mohli počas zavádzania novej ústavy a diktatúry zrušiť.

Ťažká situácia mesta a štátu New York napokon nie je jedinečná, ako si možno myslíte. Zhoršujúci sa finančný stav všetkých vládnych orgánov, pričom miestne vlády sa dokážu brániť najmenej, je zámerným a predvídateľným výsledkom hospodárskych síl, ktoré bratia Rockefellerovci spustili pred štyrmi rokmi.

Éra STAGFLÁCIE a menovej nestability vstúpila do svojej terajšej fázy na jar 1971 prostredníctvom Rockefellerovej manipulácie nadnárodnými korporáciami. V knihe „SPRISAHANIE PROTI DOLÁRU“, vydané v roku 1973, som to nazval „Májová kampaň“. Teraz citujem od strany 32:

„Stalo sa to na signál. Bol máj 1971. Pridružené spoločnosti nadnárodných korporácií, vyzbrojené dolármi, začali jarnú ofenzívu. Na Európu zhadzovali dolárové bomby. Európania, ako sa o to pokúšali v rokoch 1967 a 1968, sa znova snažili zachrániť americký dolár. Nadnárodné korporácie vysielali proti centrálnym bankárom vlnu za vlnou dolárov, kým títo bankári neboli nútení prestať podporovať dolár poskytovaním silných mien pri pevných kurzoch. Nastal čas myslieť na vlastné meny a na to, čo robia vlastným ekonomikám.

Dolár začal „plávať“. Uvoľnil sa z pevného kurzu voči ostatným európskym menám. V podstate bol devalvovaný, stal sa „mäkším“.

Potom prišiel 15. august 1971. Dobré si ho zapamätajte, priatelia: dátum, keď sa skutočne začala naša terajšia inflácia. 15. augusta 1971 Rockefellerovci prostredníctvom svojich vládnych lokajov presvedčili prezidenta Nixona, aby odmietol brettonwoodsku menovú dohodu z roku 1944 pozastavením vyrovnávania medzinárodných transakcií v ZLATE, pretože bratia Rockefellerovci už dovedy ukradli takmer všetko americké zlato. Tento krok, ktorý oddelil dolár od zlata, uviedol do pohybu inflačnú silu väčšiu, než akú Amerika kedy zažila v dvadsiatom storočí.

Ďalej na strane 81 mojej knihy bol predvídateľný účinok na vládne orgány, ako je mesto New York, uvedený takto, citujem:

„Vlny Májovej kampane dosiahli americké brehy. Voja proti doláru v Európe sa vracala domov k Američanom v podobe vysokých cien a spoločenských nepokojov.

Dopad ekonomicko-strategických a ekonomicko-politických opatrení nového imperializmu bratov Rockefellerovcov bude v Spojených štátoch cítiť mnoho rokov. Zákonodarné orgány miestnych, štátnych aj federálnej vlády nebudú schopné zvládnuť situáciu, ktorú nazývame stagfláciou, teda už spomínaný problém vysokej inflácie spojenej s nedostatkom skutočného hospodárskeho rastu.“

Stále citujem:

„Po dvoch oficiálnych devalváciách nasledovaných „neoficiálnymi“ devalváciami v dôsledku plávajúceho dolára jeho hodnota vyjadrená v nakupovaných tovaroch a službách stále klesá. Dá sa zaň kúpiť čoraz menej.

Devalvácia dolára predznamenáva zvýšenú infláciu. Jej bremeno napokon dopadá na priemerného pracujúceho človeka, dôchodcu a ľudí s pevnými príjmami. Nahľadáva úspory na účtoch, dlhopisy a ďalšie nástroje s pevným výnosom.

Aj miestne, štátne a federálne programy si vyžadujú viac dolárov.“

Vďaka ére stagflácie, ktorú bratia Rockefellerovci zámerne spustili pred niekoľkými rokmi, boli teda rastúce deficity New Yorku nevyhnutné. Mesto sa jednoducho snažilo udržať programy a služby zavedené ešte v hospodárstve bez stagflácie. To isté platí o samotnej federálnej vláde, ktorá dnes hospodári s rekordným deficitom o polovicu vyšším než na vrchole druhej svetovej vojny.

Ak nastane bod, keď New York nedokáže splatiť obrovské záväzky voči veriteľom, aspoň niektorí z nich budú mať následne problém splácať vlastné záväzky a úvery. Tento proces sa preto môže vo vlnách šíriť celým hospodárstvom. V normálnych časoch bez stagflácie by sa však v istom bode utíšil a absorboval. Americké hospodárstvo je dnes nebezpečne preťažené dlhom. Veľká časť tohto dlhu sa, mimochodom, dlhuje obrovským hlavným bankám, poisťovniam a Federálnemu rezervnému systému. Všetky ovládajú Rockefellerovci, ktorí preto môžu prostredníctvom zabavovania majetku pre nesplácanie získať nesmierne veľa vlastníctva.

Nedávne údaje ukazujú, že korporácie dohromady majú dvakrát viac dlhov než likvidných aktív. Čo je ešte horšie, pred dvoma rokmi sme prekročili bod, keď celkový dlh Spojených štátov, vládny, podnikový aj osobný, prevýšil naše celkové aktíva. Inými slovami, celá krajina je teraz ako obrovský W. T. Grant fungujúci so záporným čistým majetkom.

Ak sa dlhová štruktúra krajiny vážne zrúti na jednom mieste, napríklad v New Yorku, celá sa môže začať postupne rúcať ako domček z karát. Nezostalo nijaké pevné finančné podložie bez dlhov, ktoré by tento proces absorbovalo a nechalo vyhasnúť. Tak či onak je preto už iba otázkou času, kedy vláda a prípadne Federálny rezervný systém zasiahnu do našej rúcajúcej sa hospodárskej situácie. Ich takzvané „riešenie“ našich problémov napokon vyústi do tlače ďalších dolárov. Inflácia potom porastie ešte rýchlejšie než dnes. Akákoľvek zostávajúca dôvera v dolár sa rozbije a toto všetko príde práve včas, aby ceny zlata prudko vystrelili v podmienkach, ktoré David Rockefeller tak namáhavo vytváral. Minulý mesiac som o tom hovoril v súvislosti s rozhodnutím MMF o predaji zlata a tam je stále všetko veľmi presne podľa plánu.

Počas víkendu okolo 5. októbra 1975, iba pred desiatimi dňami, sa v New Yorku konalo tajné stretnutie delegátov Spojených štátov, Británie, Japonska, Francúzska a západného Nemecka. Položilo základy západného hospodárskeho summitu, ktorý sa má konať ešte tento rok. David Rockefeller sa snaží zabezpečiť, aby januárové zasadnutie MMF v roku 1976 na Jamajke dosiahlo kompromisnú dohodu o výmenných kurzoch prijateľnú pre Francúzsko. Potom by vstúpila do platnosti podmienená dohoda o zlate dosiahnutá minulý mesiac. Podľa mojich súčasných informácií sa na uspokojenie Francúzska stabilné, ale pružné výmenné kurzy medzi menami definujú vo vzťahu k zlatu. Na tento účel sa oficiálna cena zlata stanoví na 195 dolárov za uncu alebo približne na túto úroveň. Bude to prvá z niekoľkých postupných etáp počas dva a pol roka od dneška, s konečným cieľom dosiahnuť 2 000 dolárov za uncu.

Krach New Yorku, ak nastane, teda bratom Rockefellerovcom dobre poslúži pri zámere hospodársky podriaďiť Ameriku. A po mesiacoch, keď Nelson Rockefeller prezidentovi Fordovi priamo aj prostredníctvom poradcov hovoril, aby New Yorku nepomáhal, zrazu preskočil na druhú stranu plota a teraz na verejnosti tvrdí, že federálne orgány by mu mali pomôcť. Ale to sú iba prázdne slová, priatelia. V zákulisí stále zabezpečuje, aby sa napokon nič neurobilo. Keď príde konečný kolaps, za neuskutočnenie záchrany bude obvinený prezident Ford, nie skutočný vinník Nelson Rockefeller. Spolu s Fordom bude v tejto veci porazeným aj Kongres.

11. októbra 1975, keď Rockefeller verejne vystúpil s podporou New Yorku, povedal v prejave, ktorý si, všimnite si, ani nedal schváliť svojou bábkou Fordom, citujem:

„Keď Kontrolná rada v New Yorku podnikne kroky na obnovenie rozpočtovej bezúhonnosti, skutočnou skúškou schopnosti nášho kongresového systému reagovať bude to, či Kongres dokáže včas konať, aby zabránil katastrofe.“

Je to ten istý Nelson Rockefeller, ktorý ako guvernér štátu New York zvýšil štátne dane o vyše päťsto percent a dlh o vyše tristo percent. Konfiškačným zdanením vyhnal zo štátu početné priemyselné

podniky vrátane niektorých vlastných. Môžete si však byť istí, že Rockefellerove masmédiá teraz budú Kongres veľmi pozorne sledovať, aby zistili, čo s tým všetkým urobí. Rockefellerovci sa nás teda snažia prinútiť považovať osud New Yorku za kritérium ďalšej užitočnosti či neužitočnosti Kongresu. Bez ohľadu na to, čo Kongres urobí, hodlajú zabezpečiť, aby v skúške verejnej mienky neobstál.

Takže, priatelia, nenechajte sa príliš zmiast zvláštnymi vecami okolo nás. Sústreďte oči na príčiny, nie na dôsledky, pretože čo človek vytvorí, môže aj zrušiť.

V dvadsiatych rokoch Rockefellerovci priviedli z Berlína do Ameriky veľmi skúseného nemeckého ekonóma, aby vypracoval plán manipulácie akciovým trhom. Ako tvrdili, chceli sa pokúsiť stlmiť infláciu. Keď však jeho plán získali, okamžite ho prekrútili a použili na vyvolanie burzového krachu v roku 1929. Znechutený odstúpil a odišiel do náboženského ústrania, no neskôr sa stal univerzitným profesorom. Mal som výsadu u tohto muža študovať a stali sa z nás dobrí a blízki priatelia. Práve on, môj múdry nemecký profesor, ma učil financie, bankovníctvo a ekonómiu. Dôverne ma učil zabudnúť na všetky dôsledky, o ktorých ekonómovia písali vo svojich knihách, dokonca aj on sám, a namiesto toho sa sústreďiť na príčiny a na spôsob, ako možno tieto dôsledky vyvolať. Zomrel s hanbou v srdci pre krutý spôsob, akým Rockefellerovci prekrútili a zneužili to, čo ich v dobrej viere naučil. Jeho totožnosť musí zostať tajná, ale zanechal mi vážnu zodpovednosť používať jeho učenie na dobro. Práve o to sa teraz snažím, pre vás aj preňho.

Téma 3 - Pokračujúce prípravy novej ústavy Spojených štátov a vojny v Ázii

Možno sa čudujete, prečo som sa rozhodol dnes hovoriť o prípravách novej americkej ústavy a manévrovaní k novej ázijskej vojne ako o jedinej téme. Dôvodom je, že obe sú súčasťou širšieho Rockefellerovho plánu svetového dobývania a jednej Rockefellerovej svetovej vlády, ako je načrtnutý v knihe Hoffmana Nickersona „THE AMERICAN RICH“, vydané v roku 1930 s Rockefellerovým súhlasom.

Pri predchádzajúcich príležitostiach som naznačil, že Japonsko je od druhej svetovej vojny do značnej miery pod palcom štyroch bratov Rockefellerovcov, najmä Johna D. Rockefellera III. Práve John, ako som vysvetlil v audio liste č. 3, pomáhal pripraviť cestu japonskému útoku na Pearl Harbor prostredníctvom činnosti svojej špionážnej siete pod zásterkou „Institute of Pacific Relations“.

Ak ste mali pochybnosti o tom, čo som vám povedal o Rockefellerovej kontrole nad Japonskom, dúfam, že ste pozorne sledovali nedávnu návštevu cisára Hirohita v našej krajine. Od začiatku do konca, takmer bez prestávky, bol v Rockefellerovej spoločnosti na Rockefellerovom území, od turistickej atrakcie Colonial Williamsburg vo Virgínii, ktorú vlastní Rockefellerovci, až po dom viceprezidenta Nelsona Rockefellera v japonskom štýle v Pocantico Hills. Naš formálny prezident Ford a ďalší predstavitelia takmer ani nehrali úlohu!

Nelsonov brat John, ktorý vedie propagandistickú kampaň za ich vlastnú novú ústavu pod heslom druhej americkej revolúcie, stále robí svoje staré triky aj v Tichomorí. 15. septembra 1975 vyšiel v novinách Vancouver Province významný článok opisujúci utajované stretnutie, o ktorom sa v Spojených štátoch vôbec neinformovalo. Mal názov, citujem, „STRETNUTIE ROCKEFELLEROVHO MOZGOVÉHO TRUSTU SA SKONČILO“ a sčasti znel takto, citujem:

„Neformálna konferencia niektorých najvplyvnejších politických a hospodárskych mysliteľov tichomorského regiónu, ktorú zvolal finančník John D. Rockefeller III., sa tu skončila v sobotu. Až potom zverejnili zoznam účastníkov. Štyridsaťtri hostí pozvaných na ‚Williamsburg Five Conference‘ z juhovýchodnej Ázie, Austrálie a Severnej Ameriky sa štyri dni stretávalo na neverejných rokovaniach. Zastupovali iba seba, nie svoje organizácie.“

Stále citujem:

„Medzi účastníkmi boli George Ball, bývalý námestník amerického ministra zahraničných vecí; Derek Davies, redaktor uznávaného Far Eastern Economic Review; redaktor Newsweeku Osborn Elliott; predseda Exxonu C. C. Garvin; vodca menšiny v Senáte Spojených štátov Hugh Scott; riaditeľ výskumu Mitsubishi Morihisa Emori; a Khoman Thanat, bývalý thajský minister zahraničných vecí. Medzi ďalšími hosťami boli najvyšší odborníci z ázijských a amerických spoločností, publikácií, bánk, univerzít, rozličných ministerstiev a prezidentských kruhov.“

Na tlačovej konferencii po stretnutí sa Roberta Barnetta, riaditeľa washingtonského centra Asian Society, opýtali, aký vplyv budú mať diskusie na zahraničnú politiku rozličných krajín. Odpovedal, citujem:

„Povedal by som, že pravdepodobnosť priameho vplyvu je veľmi malá a pravdepodobnosť nepriameho vplyvu je veľmi značná.“

Uvádza sa, že konferencie sa začali pred piatimi rokmi vo Williamsburgu vo Virgínii, aby diskutovali, citujem, o „vtedy novom prielome v americko-čínskych vzťahoch“.

Bratia Rockefellerovci rýchlo manévrujú k vyvolaniu ázijskej vojny, ktorej cieľový začiatok plánujú na marec 1977. Ich cieľom je prevziať Indiu, niekdajší klenot Britského impéria, bohatú na železnú rudu, drahé kovy a rozličné ďalšie prírodné zdroje, ako aj lacnú pracovnú silu. Už teraz približne tisíc obyvateľov malého ostrova Diego Garcia v Indickom oceáne nedobrovoľne presídľujú inam, aby uvoľnili miesto rýchleho budovaniu americkej námornej základne pri prípravách nadchádzajúcej vojny v tejto oblasti.

Nová kontroverzná Sinajská dohoda Henryho Kissingera, ktorá zahŕňa umiestnenie dvesto takzvaných civilných technikov na území nikoho medzi Izraelom a Egyptom, je tiež súčasťou celosvetových Rockefellerových príprav na ázijskú vojnu.

Hlavná pozornosť teraz nesmeruje na samotný Blízky východ, ale na Áziu. Izrael sa má v podstate stať našou predsunutou základňou pre americké vojenské operácie, keď nás vtiahnu do ázijského konfliktu na strane Ruska a Indie proti čínsko-japonskej osi. Tá bude prostredníctvom Japonska tiež pod Rockefellerovým vplyvom. Do Izraela prúdi obrovské množstvo zbraní, zatiaľ čo Egyptu prisľúbili oveľa menšie, symbolické množstvo. Izrael využívajú a Arabov zatiaľ upokojujú, aby zabezpečili regionálne dodávky ropy na plánovanú vojnu.

Títo takzvaní civilní technici budú civilistami iba podľa názvu. V skutočnosti sú predsunutými veliteľskými jadrami amerického vojenského rozmiestňovania na Sinaji, ktoré už tajne prebieha. Základným účelom nie je chrániť Izraelčanov a Egyptanov jedných pred druhými, ale udržať otvorenú americkú zásobovaciu trasu na východ pre vojnu v Indii. Ak by India padla podvratnou činnosťou pred rokom 1977, teraz vznikajúca vojna už nebude potrebná. V tom prípade sa Rockefellerove plány vrátia k tým, ktoré som opísal v AUDIO BOOK č. 1 vydanom pred rokom: TRETIA SVETOVÁ VOJNA s Amerikou ako hlavným jadrovým bojiskom, ktorá sa začne o niečo neskôr než teraz plánovaná vojna. Na tento účel majú bratia Rockefellerovci ako skryté eso Panamský prieplav. Už je cieľom jadrových rakiet v Guyanskej republike v Latinskej Amerike. Zatiaľ čo prebiehajú rokovania o vrátení čiastočnej zvrchovanosti nad prieplavovým pásmom Paname, Spojené štáty rokujú o zachovaní práva brániť prieplav pri útoku na neurčitý čas. Panamský prieplav sa tak stane novým Pearl Harborom a podľa tohto záložného vojnového plánu bratov Rockefellerovcov nás na jeho obranu vtiahnu do jadrovej vojny.

Medzitým tu doma už Rockefellerovci vedú vojnu, propagandistickú, hospodársku a politickú, proti nám, sedliakom, ako nás nazývajú. Ako som vysvetlil v AUDIO BOOK „TAJNÁ NOVÁ ÚSTAVA PRE AMERIKU“, Rockefellerovci majú niekoľko záložných plánov, prostredníctvom ktorých by potenciálne mohli svoju novú ústavu uviesť do platnosti, a všetky udržiavajú pri živote. Hlavným plánom stále je, aby sme ju o rok prijali v celoštátnom referende uprostred hospodárskeho chaosu. Ale napríklad začiatkom tohto roka predložili súbežnú rezolúciu Snemovne reprezentantov č. 28, ktorá požaduje zvolanie ústavodarného konventu a ukončenie jeho práce pred 4. júlom 1976! Podľa tejto rezolúcie by jedným zo spolupredsedom bol predseda Senátu pro tempore, teda Nelson Rockefeller.

Medzitým pokračuje postupné rozoberanie našich ústavných práv. Jedným z najznámejších príkladov v poslednom čase bol senátny návrh zákona č. 1. Pri jeho predložení ho podporila celá skupina senátnych hviezd, od senátora Johna McClellana, ktorý mal mať viac rozumu, až po Nelsonovho poskoka Bircha Bayha.

Senátny návrh zákona č. 1 je dva palce hrubou úplnou revíziou federálneho trestného zákonníka s niektorými desivými ustanoveniami starostlivo ukrytými naprieč celým textom. Jedno by sa rovnalo zákonu o štátnych tajomstvách, ktorý by ukladal trestné sankcie každému, kto by sa odvážil verejne odhaliť chyby alebo previnenia vládnych úradníkov. Ďalšie ustanovenie, súvisiace s čoraz prenikavejším volaním po kontrole zbraní na naše odzbrojenie pred zotročením, by vám účinne odňalo právo brániť sa vo vlastnom dome! Zatiaľ sú to však iba návrhy.

Iné veci vstupujú do účinnosti už teraz. Napríklad ďalší náznak Rockefellerom navrhovanej volebnej vetvy vlády je prítomný na ministerstve spravodlivosti. To si privlastňuje miestnu právomoc nad organizáciou volieb po celej Amerike prostredníctvom nástrojov zákona o volebných právach z roku 1965. Pre vytriezvujúci opis odkazujem na titulnú stranu vydania Daily News Digest z 29. septembra 1975, P.O. Box 27496, Phoenix, Arizona 85061.

A keď už hovoríme o ministerstve spravodlivosti, minister Edward Levi nedávno urobil bezprecedentný krok a umiestnil FBI pod svoju priamu, bezprostrednú kontrolu. V celej našej vláde neexistuje nebezpečnejší Rockefellerov agent než Levi!

Všetky tieto veci sú veľmi jasne uvedené v tajnej novej Rockefellerovej ústave. Ale to je iba začiatok, priatelia. Desaťročnú štúdiu za mnoho miliónov dolárov, ktorá vytvorila tento hrozný nový dokument, financovali bratia Rockefellerovci prostredníctvom ovládaných nadácií. Jasnejšie vyjadrenie zlej filozofie, ktorá novú ústavu motivuje, ani nie je možné než to, ktoré poskytol McGeorge Bundy, Rockefellerov zasvätenec a prezident nimi ovládanej Fordovej nadácie. Citujú sa jeho slová:

„Pre človeka je lepšie vybudovať si vlastné nebo na zemi než hľadať nebo v Nebi prostredníctvom krvi na kríži.“

Toto je, priatelia, skutočná filozofia štyroch bratov Rockefellerovcov. Usilujú sa o svoju podobu neba na zemi pre seba, aj keby to pre nás všetkých ostatných znamenalo peklo na zemi.

Do budúceho mesiaca, tu je Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná každému z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.